

מסורת הש"ס

16 מסכתא פ"ב (ב) ס"א
מנהיג (ג) מרין פ"א ח"א
17 (ד) ג"ל מרין פ"א ח"א
18 (ה) ג"ל מרין פ"א ח"א
19 (ו) ג"ל מרין פ"א ח"א
20 (ז) ג"ל מרין פ"א ח"א
21 (ח) ג"ל מרין פ"א ח"א
22 (ט) ג"ל מרין פ"א ח"א
23 (י) ג"ל מרין פ"א ח"א
24 (יא) ג"ל מרין פ"א ח"א
25 (יב) ג"ל מרין פ"א ח"א
26 (יג) ג"ל מרין פ"א ח"א
27 (יד) ג"ל מרין פ"א ח"א
28 (טו) ג"ל מרין פ"א ח"א
29 (טז) ג"ל מרין פ"א ח"א
30 (יז) ג"ל מרין פ"א ח"א
31 (יח) ג"ל מרין פ"א ח"א
32 (יט) ג"ל מרין פ"א ח"א
33 (כ) ג"ל מרין פ"א ח"א
34 (כ"א) ג"ל מרין פ"א ח"א
35 (כ"ב) ג"ל מרין פ"א ח"א
36 (כ"ג) ג"ל מרין פ"א ח"א
37 (כ"ד) ג"ל מרין פ"א ח"א
38 (כ"ה) ג"ל מרין פ"א ח"א
39 (כ"ו) ג"ל מרין פ"א ח"א
40 (כ"ז) ג"ל מרין פ"א ח"א
41 (כ"ח) ג"ל מרין פ"א ח"א
42 (כ"ט) ג"ל מרין פ"א ח"א
43 (ל) ג"ל מרין פ"א ח"א

במה מדליקין פרק שני שבת

כא.

עין משפט
גר מצוה

16 מסכתא פ"ב (ב) ס"א
מנהיג (ג) מרין פ"א ח"א
17 (ד) ג"ל מרין פ"א ח"א
18 (ה) ג"ל מרין פ"א ח"א
19 (ו) ג"ל מרין פ"א ח"א
20 (ז) ג"ל מרין פ"א ח"א
21 (ח) ג"ל מרין פ"א ח"א
22 (ט) ג"ל מרין פ"א ח"א
23 (י) ג"ל מרין פ"א ח"א
24 (יא) ג"ל מרין פ"א ח"א
25 (יב) ג"ל מרין פ"א ח"א
26 (יג) ג"ל מרין פ"א ח"א
27 (יד) ג"ל מרין פ"א ח"א
28 (טו) ג"ל מרין פ"א ח"א
29 (טז) ג"ל מרין פ"א ח"א
30 (יז) ג"ל מרין פ"א ח"א
31 (יח) ג"ל מרין פ"א ח"א
32 (יט) ג"ל מרין פ"א ח"א
33 (כ) ג"ל מרין פ"א ח"א
34 (כ"א) ג"ל מרין פ"א ח"א
35 (כ"ב) ג"ל מרין פ"א ח"א
36 (כ"ג) ג"ל מרין פ"א ח"א
37 (כ"ד) ג"ל מרין פ"א ח"א
38 (כ"ה) ג"ל מרין פ"א ח"א
39 (כ"ו) ג"ל מרין פ"א ח"א
40 (כ"ז) ג"ל מרין פ"א ח"א
41 (כ"ח) ג"ל מרין פ"א ח"א
42 (כ"ט) ג"ל מרין פ"א ח"א
43 (ל) ג"ל מרין פ"א ח"א

למקח וממכר. למתן דמתי למזון
דבוסא: אבל עושין מן מדורה.
כזירו: לנר. קרוז"ל: בשמן קיק. שמן של עוף אחד נותנין בנר
ודולק: משתא דקאזא. שמן עושין מנגרעני למר גפן שקורין קוטויץ:
רבי. בבלאי המים הוא גדל: ועל
פוס מנוחא מדלן יסיה. על פוס
המנויות מדלן אמו לל וזריה טויב:
מפרזירדי. מנגרעניו: ניימין.
סוכנין: כרייה. חולין: מסכסכת.
כתיין סקין פגומה מסכסכת בבשר
אמליל"ד בלע"ז שאין אורו זקוף ונה
נחקוס אחד אלל נדעך קופעך. ליטעל
אחרינא מסכסכת כהן אינה נכנסת
מוך הפתילה אלל סביב במחוק כמו
סכסכה אנוניו ברוזשיט"ז בלע"ז:
שאיין נמשכין. ואמי להטות: שמן
לל שטוא. ששמן הכיתו במוטו ממשיכו
לחצר הפתילה: לפי שאין מדליקין.
בעינייהו אנונין הא אטו הא: כרך
דבר. לעשות פתילה על גבי דבר שאין
מדליקין בו כגון פסול פתילות
דמתי: קטי מיא. נדרש"ט
מדליקין ואע"ג דלחזו לא חיי לפתילה
על ידי תערובת שפיר דמי: מעשה
רבי. הואיל ומעיד שרך היו של בית
אזוי עושין הלכה היא: מאי לאו
הלדנין. היו כורכים שמדליק הפתילה
עם האגוז: לא להקפוט. לא היו
מדליקין האגוז אלל סומך עליה
הפתילה להליפה שלל חטוב בשמן.
ויף הברזל מתרגמין וקפא פחולל
ומלכ"ס ו: חלב מהותך. פוגר"ג
בלע"ז: שני מימשי בעיניהו. אחר
הפתילה ובלא תערובת שמן נמי חזו
אלל דגוזר רכנן מהותך אטו אינו
מהותך הלכך בעיניהו גופה גזירה
ואין יקוס ויגזור ע"י תערובת
אטו בעיניהו: והוא אמר לה. מפרכ
מאי תלמודא ויהי משעם המאי
קרא: ולא שפא טולס בו. ולא שפא
לריה מיקון והטייה: מבלאי מכנסי
סכסכים. ממכנסי סכסכים הנלוואים:
היו מקשיין. קורעין ועושין פתילות
בשמת בית השואבה שהיא בעזרת
נשים: ומכמיניהם. של בלאים הם
דמייב"ס ואל האכנט שש משור ומכלת
וארגמן וק"ל מכלת עמרא הוא"ש ותני
לעיל"ס לענין שנת הסיפוי עליהן של

למאי נפקא מינה למקח וממכר: ה"ת"ר כל
אלו שאמרו אין מדליקין בהן בשבת אבל
עושין מהן מדורה בין להתחמם כנגדה בין
להשתמש לאורה בין ע"ג קרקע בין על גבי
או¹⁷ כיירה ולא אסרו אלא לעשות מהן פתילה
לנר בלבד: ולא בשמן קיק וכו': מאי שמן
קיק אמר שמואל שאילתינהו לכל נחותי
ימא ואמרו לי עוף אחד יש בכרכי הים
וקיק שמו רב יצחק בריה דרב יהודה אמר
משהא דקאזא ריש לקיש אמר קיקין דיונה
אמר רבה בר בר חנה לדידי חזי לי קיקין
דיונה וצולוליבא דמי ומדפשקי רבי ועל
פום חנותא מדלן יתיה ומפרצירודה עבדי
משהא ובענפודי ניהון כל¹⁸ בריחי דמערא
אמר רבה פתילות שאמרו חכמים אין
מדליקין בהן בשבת מפני שהאור מסכסכת
בהן שמנים שאמרו חכמים אין מדליקין
בהן מפני שאין נמשכין אחר הפתילה בעא
מיניה אב"י מרבה שמנים שאמרו חכמים
אין מדליקין בהן בשבת מהו שיתן לתוכן
שמן כל שהוא וידליק מי גזרין דילמא אתי
לאדלוקי בעיניהו או לא א"ל¹⁹ אין מדליקין
מאי מעמא²⁰ א"לפי²¹ שאין מדליקין איתוביה
"כרך דבר שמדליקין בו ע"ג דבר שאין
מדליקין בו אין מדליקין בו (אמר) "רשב"ג
של בית אבא היו כורכין פתילה על גבי
אגוז ומדליקין קתני מידת מדליקין א"ל
אדמותכת לי מדרשב"ג סיעיניהו מרתנא
קמא הא לא קשיא²² מעשה רב מ"מ קשיא
מאי לאו להדליק לא להקפות אי להקפות
מ"ט דת"ק כולה רשב"ג היא וחסורי מיחסרה
והכי קתני כרך דבר שמדליקין בו ע"ג דבר
שאיין מדליקין בו אין מדליקין בו "בד"א
להדליק אבל להקפות מותר שריבן שמעון
בן גמליאל אומר של בית אבא היו כורכין
פתילה ע"ג אגוז אינו והאמר רב ברונא
"אמר רב חלב מהותך וקרבי דגים שנמוחו
אדם נותן לתוכו שמן כל שהוא ומדליק הני
מימשכי בעיניהו והני לא מימשכי בעיניהו וגזרו רבנן על חלב מהותך משום
חלב שאינו מהותך ועל קרבי דגים שנמוחו משום קרבי דגים שלא נמוחו
וליגזור נמי חלב מהותך וקרבי דגים שנמוחו שנתן לתוכן שמן משום חלב
מהותך וקרבי דגים שנמוחו שלא נתן לתוכן שמן²³ היא גופה גזירה²⁴ ואנן ניקוס
וניגזור גזירה לגזירה: תני רמי בר חמא פתילות ושמינים שאמרו חכמים אין
מדליקין בהן בשבת²⁵ "אין מדליקין בהן במקדש משום שנא' ילהעלות נר תמיד
הוא תני לה והוא אמר לה כדי²⁶ שתהא שלהבת עולה מאיליה ולא שתהא
עולה על ידי דבר אחר תנן²⁷ מבלאי מכנסי סכסכים ומהמיניהם היו מפקיעין ומהן
מדליקין שמתה בית השואבה שאני ת"ש דתני רבה בר מתנה בגדי כהונה
שבלו מפקיעין אותן ומהן היו עושין פתילות למקדש מאי לאו דכלאים
לא "דברין: אמר רב הונא פתילות ושמינים שאמרו חכמים אין מדליקין
בהן בשבת אין מדליקין בהן בחול רבא מאי טעמא דרב הונא קסבר
בבתה זקוק לה ומותר להשתמש לאורה ורב חסדא אמר מדליקין בהן בחול אבל לא בשבת קסבר בבתה
אין

תורה אור השלם

1 ואתה תצוה את בני ישראל ויחזק אלוהי שבת זה יין הרתה לפגור ילדעלת נר המדירה: שבת כ כ

גליון הש"ס

ג"ל אין מדליקין פ"א ח"א
שאיין מדליקין פ"א ח"א
דקין דף לו פ"א ח"א
מיה דף מ פ"א ח"א
המורה קראת כ"ב ג"ל יסיה
ו מוס לל יקרב יט בל
איש אשר יו מוס לל יקרב
ועי טעמיה קידושין דף ו
ע"כ דיה הי"ג: שם שמינים
פתיחות: אין מדליקין
בהם פתילות ק"ל למאי
קטע שמינים הא מקדש אין
מדליקין ק"ל בשמן דף ו'
תוס' ר"ה אלה מהותך ר"ל
ק"ל דיה יסיה יסיה יסיה
דקין דף יסיה יסיה יסיה
דמינה דרב גזירה:

הגהות הגר"א

[A] ג"ל מיה. נ"ב גזירה
ניכס"ט ר"ף יסיה יסיה יסיה
תוספתא:

לעיו רש"י

קרוז"ל [גרי"ש ירל].
מורה.
קוטויץ. כונה.
אמיליה [אומנילייר].
לשון לבלב.
בראשית"ט כיה שחיה.
פוגר"ג [פוגר"ג].
נס. ועל שטון.

מוסף רש"י

מעשה רב. מלף מיה
דכין דמתן למענ
טולל לקולל ש"מ הלכה
לשון לבלב.
גזירה. האל לעל לא
כ. מבלאי מכנסי סכסכים
ומהמיניהם. ממכנסי נגרי
שער שזי מלל נגור
ומלמיניהם ישינסי קרעין
לעשות פתילות ופוגר"ג.
לשמת בית השואבה כהן
ויסא כ"ג. מפקיעין. למן
קרביה וכו'.

חלב מהותך וקרבי דגים שנמוחו

דגים לא היו שמן דגים דמנן
דגים שרי ליה ממתי בעיניה (לקמן
דף כ"ד): שמתה בית השואבה
שאני. מינה היכי שרי להדליק והא
לאו זוך קרנן הוא ולאמר ככ"ב
דקידושין ודף נ"ג. הוא בגדי כהונה
שבלו מועלן כהן ודוק לומר לנ
כ"ד מתנה עליהן (ב"דמה זוך יש
להן להמתן בשביל זה ונראה לר"י
דהואיל ולכבוד הקרנן היו עושין
דכמינן ושכנסת מים בששון (שעיה

רבינו הגנאל

ת"ר כל אילו שאמרו
חכמים אין מדליקין בהם
בשבת משום פסול פתילות.
אבל עושה בהם מדורה
מכוון להתחמם כנגדה בין
להשתמש לאורה בין ע"ג
קרקע בין ע"ג קרקע
לא אסרו אלא לעשות
פתילה לנר בלבד. בשמן
קיק. שמואל אמר (עין
[עוף] וישנו קיק. ר"ל אמר
קיקין דיונה. אמר רבה
פתילות שאמרו חכמים אין
מדליקין בהם. מפני שאמרו
מסכסכת בהן שמנים
שפסלו מפני שאין נמשכין
אחר הפתילה. בעא מינה
אב"י מרבה שמנים שאמרו
חכמים להדליק בהן בשבת
מהו לתוכן שמן
ולתהליק. א"ל אמר לפי
שאין מדליקין. לומר בין
שאין מדליקין כמי עשין.
כששלים השמן (שתתן
בתוכו) [שנתן בתוכו]. שוב
אין מדליקין שבה אמונו
אין נמשכין אחר הפתילה.
ואתוכי עלה ותרעה הכי.
כך רב שמדליקין בו
על גבי דבר שאין
מדליקין בו אין מדליקין
בו. ב"א להדליק אבל
להקפות. פירוש הפתילות
ראש הפתילה להרבות
אורה בתוכו. ורשב"ג אומר
של בית אבא היו כורכין
בו. וק"ל (מכבה) [מכבה].
אינו הוא אמר רב ברונא
אמר רב חלב מהותך.
מלשון דיתון כרתיב
ויחזקאל (נ"ב) התחד ספ
ביתך כ"ד. וכתוב ויחזק ו'
וחזקו כמים. וקרבי דגים
שמינו. נותן לתוכן שמן
כל מהו מדליק. וישנן
הני משכי בעיניהו אבל
הני לא משכי בעיניהו.
ואסיקא לקמיה דשני הני
מסנן דגים. ליכך ששן
דגים מוקף הוא ודולק
ונמשך אחר הפתילה ואין
צורך תערובת. תני רמי
בר חמא פתילות שאמרו
חכמים להדליק בהן בשבת,
אבל למטה אין מדליקין אלא בשל כ"ב וכו'

תוס' ישנים

1 ואתה תצוה את בני ישראל ויחזק אלוהי שבת זה יין הרתה לפגור ילדעלת נר המדירה: שבת כ כ

תוס' ישנים

1 ואתה תצוה את בני ישראל ויחזק אלוהי שבת זה יין הרתה לפגור ילדעלת נר המדירה: שבת כ כ

תוס' ישנים

1 ואתה תצוה את בני ישראל ויחזק אלוהי שבת זה יין הרתה לפגור ילדעלת נר המדירה: שבת כ כ

תוס' ישנים

1 ואתה תצוה את בני ישראל ויחזק אלוהי שבת זה יין הרתה לפגור ילדעלת נר המדירה: שבת כ כ

תוס' ישנים

1 ואתה תצוה את בני ישראל ויחזק אלוהי שבת זה יין הרתה לפגור ילדעלת נר המדירה: שבת כ כ

גם במקדש אין מדליקין בהם שנאמר להעלות נר תמיד. והא דתנן מבלאי מכנסי סכסכים ומהמיניהן מותן היו מפקיעין ובהן היו מדליקין. והא דתנן אלא בשבת אין מדליקין אלא בשבת כ"ב וכו' פירשוהו היטב בראית בפרק החליץ.

16 לפעו למה גמ' היו שמתן דמס' דלתי דלתי למי' לקמן דף כ"ב פ"א ח"א